

La relació de la ceràmica amb el vi | Diuen els estudiosos de l'antiguitat que les primeres produccions de vi daten del neolític, concretament de la zona que ara ocupen Geòrgia, Armènia i l'Iran, i que van ser els grecs els que van introduir la vinya i la seva explotació a la Mediterrània. I que es comerciava amb el fruit de la vinya fermentat i convertit en un líquid preuat. La ceràmica era fonamental per a aquest comerç. Se n'han trobat indicis clars en diferents jaciments en terra ferma i en derelictes localitzats sota l'aigua de cales catalanes. Segles després (ja fa 2.500 anys de la història documentada del vi), el cicle continua, tot i que modernitzat, però es posen en marxa iniciatives per recordar aquella important relació de maridatge entre la tradició ceràmica i la viticultura. Aquest és el cas d'una jornada organitzada uns mesos enrere pel Terracotta Museu de Ceràmica de la Bisbal d'Empordà, que va permetre als assistents degustar vi elaborat en àmfores i servir en copes de ceràmica. Com abans.

EL GIRONÈS

DANI VIVERN

La Girona poètica | Més aplicable que mai, la frase de Brecht «Mals temps per a la lírica» no funciona a Girona: la Nit de Poetes complirà el quart de segle aquest setembre i continua amb empena gràcies als Amics de la UNESCO de Girona. Un centenar llarg de persones han participat durant aquests 25 anys amb les seves composicions en aquesta festa literària, que en les darreres edicions ja ha superat els tres-cents assistents. També amb connotacions poètiques (com a mínim per als seus incondicionals i per l'èpica que implica moure's aquells dies per la ciutat), la mostra Temps de Flors manté inalterable la seva capacitat d'atracció: ha rebut tants visitants com l'any passat (250.000), tot i que el temps no hi va acompanyar gaire. I èpica ha estat la primera temporada del Girona a primera divisió, amb aspiracions a la copa europea incloses.

>> *Alguns dels participants en l'última edició de la Nit de Poetes.* (Autoria: AMICS DE LA UNESCO)

Mitjans a mitges | Més elegíaca és la desaparició del setmanari *Presència*. Aquesta revista va ser la tribuna gironina més contestatària del règim franquista. Des que va aparèixer l'any 1965 va patir moltes sancions per haver difós informacions que no agradaven als dirigents o a segons quins patums locals. El 1982 es convertí en el suplement dominical d'*El Punt*. La pressió de la premsa electrònica, la tendència general dels diaris a reduir els grans reportatges culturals i les metamorfosis i fusions cada cop més habituals de les capçaleres provoquen aquesta mena de pèrdues col·laterals, que no auguren un futur gaire esplendorós als rotatius tal com els entenem. No és que les ràdios i televisions estiguin gaire millor, almenys no pas la ràdio municipal de Girona, que fa unes setmanes encara es debatia entre licitacions i disputes polítiques sobre el com i el quant (amb «t» final) de la seva gestió. La política, avui en una exagerada simbiosi amb els mitjans, per força havia de transmetre'ls les seves convulsions.

Lleis i voluntats | Ni tan sols se n'escapen els municipis petits, de la sismicitat política: la voluntat de Medinyà de segregar-se de Sant Julià de Ramis ha tornat a ser notícia pels impediments legals que, una vegada i una altra, fan tan difícil aquesta reivindicació històrica i un punt quixotesca, en vista del que estableix la Llei reguladora de les bases del règim local. Cal dir, però, que les

tensions entre Catalunya i Madrid no hi ajuden gens. A Salt, fa uns mesos, els mestres i professors reivindicaven al carrer que la legislació s'adapti a les peculiaritats demogràfiques i a la diversitat ètnica del municipi, perquè consideren que no hi ha una planificació adequada ni de la quantitat d'alumnes per aula (que consideren excessiva) ni del nombre de centres d'ensenyament que necessita el municipi. Que, en aquest país, l'ensenyament sigui sovint la Ventafocs a l'hora de fer els pressupostos no és cap sorpresa. I ja seria hora que això canviés, perquè l'educació és el puntal per a qualsevol país digne de ser-ho.

LA GARROTXA

JOAN SALA

Sobrecàrregues, una iniciativa artística amb missatge | Un grup d'artistes ha projectat murals de grans dimensions a la façana principal de l'Ajuntament olotí, una acció molt creativa que denuncia flagrantment la situació que es viu al país. Ha estat una iniciativa de l'Assemblea d'Artistes de la Garrotxa, un moviment que havia nascut durant la dictadura, juntament amb les assemblees democràtiques que es van formar a moltes localitats catalanes i que han ressorgit darrerament. La primera creació plàstica es va

dur a terme el mes de març, i l'acció artística ha continuat i continuarà amb una creació mensual mentre hi hagi presos polítics i situacions denunciades. Els artistes participants fan una reinterpretació de la coneguda tela *La càrrega* de Ramon Casas, de 4,70 x 3 metres, les mateixes dimensions que fan totes les interpretacions posteriors.

Ajuts i reconeixements al medi natural de la comarca | El Departament de Territori i Sostenibilitat ha adjudicat un ajut al Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa per desenvolupar diverses actuacions que es destinen a la restauració, la conservació i la millora dels espais naturals, els hàbitats i les espècies, i l'ordenació dels usos públics i les infraestructures vinculades a aquests usos com a elements principals. També es dona suport a l'activitat ramadera, que ajuda a fer una gestió correcta dels espais naturals, i a altres accions que promouen l'economia local, sempre que protegeixi la natura. Són uns ajuts cofinançats amb el Fons Europeu Agrícola de Desenvolupament Rural. Una altra iniciativa del mateix Departament

consisteix a plantejar als municipis de l'Alta Garrotxa un projecte de protecció de la gran qualitat del medi natural nocturn. Des de la posta de sol fins a l'albada, la foscor s'incrementa i arriba a valors excel·lents i de forma mantinguda. Així mateix, s'ha constatat que els dos espais naturals compleixen els requisits per declarar-los zona d'especial protecció de la qualitat acústica. Són molt bones notícies sobre el nostre entorn.

Presentació mundial al Robolot d'un nou programari | El Robolot 2018, que ha arribat enguany a la dissetena edició, no és només un concurs, sinó també un bon aparador de les últimes tecnologies, cada vegada amb més projecció internacional. El certamen de robòtica didàctica va ser el marc que va utilitzar un equip internacional d'enginyers per presentar la seva darrera creació: un programari gratuït que pot funcionar sobre qualsevol maquinari i que té com a peculiaritat que els programes s'executen de forma autònoma dins la placa, sense necessitat d'estar connectats a l'ordinador.

EL PLA DE L'ESTANY

XAVI XARGAY

Sardana i estany | El juliol de 1998, en homenatge a Manel Saderra i Martirià Font, els sardanistes varen encerrar l'estany de Banyoles per ballar-hi *Somni* i *Sardanes al casino*. Vint anys més tard, una altra vegada l'estany banyolí ha estat l'escenari d'una rotllana immensa, la sardana per la llibertat, *Vent d'octubre*. N'ha compost la música Paco Viciano i la lletra és de J. N. Santaaulàlia, que adapta el seu poema escrit arran del referèndum de l'1 d'octubre. El compositor ha definit la peça de «molt animada, reivindicativa i positiva», inspirada en *La Santa Espina*. És l'acte més espectacular dins un conjunt de propostes per demanar l'alliberament dels presos i el retorn dels exiliats. L'altra proposta, a la qual es varen afegir els onze municipis pladestanyencs, ha estat un concurs de decoració de balcons, finestres, terrasses, jardins i tanques. La composició havia de tenir com a tema la llibertat i havia de comprendre elements de color groc. La gent que hi va participar va fer palès que la lletra no és ficció: «Som gent tranquil·la / que avancem plegats, / en peu de pau, / cansats de ser vençuts».

Som de pagès | I els pladestanyencs ho diuen amb el cap ben alt. Ha tingut lloc la tercera edició de Benvinguts a Pagès, amb una participació propera als mil visitants, que varen conèixer el funcionament d'explotacions agrícoles on s'elabora oli, mel o vi, on es recullen nous o s'engreixen vedelles. A pagès, quan està a punt d'acabar-se la festa, s'agafa un joc de cartes de les de sota, cavall i rei i se sorteja el que sigui. No es va arribar a tal grau de perfecció, però sí que el Consell Comarcal va regalar, mitjançant un sorteig entre els assistents que havien emplenat un formulari, una panera amb productes de cada explotació. I perquè els visitants siguin conscients que som de pagès des de fa mil·lennis, el Museu Arqueològic de Banyoles i el Parc Neolític de la Draga varen organitzar actes familiars.

>> Mural reivindicatiu fet pel ceramista Claudi Casanovas i col·locat a la façana de l'Ajuntament d'Olot. (Autoria: QUIM ROCA MALLARCH)